

Discurs del president de l'ICIP, Xavier Masllorens, en motiu del lliurament del Premi ICIP Constructors de Pau 2020

Molt honorable presidenta del Parlament de Catalunya, honorable consellera, senyors i senyores diputats del Parlament i membres d'altres institucions, companys i companyes de la família ICIP, *chère amie* Julienne, amics i amigues, bona tarda.

Àfrica es vesteix sovint d'alegria, i algunes vegades –com avui—es vesteix d'esperança. I l'ICIP, l'Institut Català Internacional per la Pau, ho vol proclamar ben alt i celebrar-ho amb una persona que ha fet de la seva vida un acte de servei i dedicació constant a una causa justa. Una treballadora incansable per la pau que va passar, fa més de vint anys, de les paraules als fets. Periodista de professió, no va dubtar a deixar la ploma i posar-se al costat de les dones que sofreixen una humiliació horrible que atempta contra la seva dignitat però que només altera la dignitat del perpetrador, la violència sexual.

Una lacra que no és exclusiva del seu país en temps de guerra, ni exclusiva del continent africà, sinó que interpel·la tota la humanitat, cada dia, en la seva indignitat. La violència sexual no és només –com ara sentim a dir—un arma de guerra més (que també), sinó que és la demostració palpable del masclisme, el racisme, la xenofòbia i la vilesa que no hem sabut eradicar fins ara.

En un món ric, en un món savi i tecnificat, el drama de la violència sexual es reproduïx davant la inacció, la impotència, la desinformació, la manca d'educació específica de molts ... i també malgrat els esforços notables i lloables d'algunes organitzacions i institucions que treballen amb i per a les dones, nens i nenes que la sofreixen. Mentre a tot el món els titulars dels noticiaris en parlen sovint com d'una cosa extraordinària i sovint truculenta -- quan lamentablement es tracta d'un fet més habitual del que es propaga--, des de les institucions que treballem per la pau i la justícia acusem una gran mancança en educació sobre igualtat de drets, gènere i diversitat; acusem una manca de polítiques públiques de prevenció arreu del món; acusem poca voluntat decidida a no tolerar mentides o desinformació sobre aquest tipus de violència; i reclamem més formació específica per als cossos diplomàtics, la magistratura i la judicatura, l'advocacia, els serveis socials, els cossos de seguretat i les administracions públiques que hi estan implicades. Des de Catalunya no ens podem permetre ser "un país més" en aquest assumpte. Tenim les eines per treballar més decididament a casa i també perquè, juntament amb altres països, aconseguim una massa crítica que faci front a aquesta veritable pandèmia vergonyosa.

Jo em sento personalment avergonyit com a home, i com a representant de l'ICIP també honorat de poder premiar una persona com la Julienne, compromesa en aquesta lluita per la pau i la justícia. Necessitem moltes més Juliennes que ens obrin els ulls a les realitats punyents del món i treballin amb esperança per canviar les coses.

Espoir, c'est la parole plus importante pour travailler pour la paix et la justice, C'est la deuxième fois que cette Prix voyage a la rive sud de la Méditerranée. Et nous sommes vraiment heureux d'appuyer votre lutte, Julienne, en faveur de la dignité et des droits de les femmes. Moi, j'espère que vous voudrez partager le Prix avec toutes vos collaborateurs et amis de SOFEPADI.

Del Premi que avui atorguem en seu parlamentària, m'ha impressionat especialment l'enfocament del treball que fan l'entitat i l'hospital fundats per la Julienne Lusenge: convertir les víctimes d'abusos sexuals i violacions ferotges en persones resilients, capaces de mirar el futur amb esperança. Gràcies, Julienne, pel teu testimoni de vida i enhorabona pel Premi. (*merci beaucoup, Julienne, pour votre témoignage*).

Aquesta és la desena edició del Premi ICIP Constructors de Pau. Hem tingut l'honor de premiar, indistintament, persones i entitats molt diverses amb un denominador comú: totes elles són gent de pau i han maldat energies i esforços per construir pau davant dels conflictes. Els enumero només perquè pugem recordar-los avui:

- Pepe Beúnza i el col·lectiu d'objectors i insubmisos
- Les mares de Soacha, a Colòmbia
- Jovan Divjak, exgeneral d'origen serbi en la defensa de Sarajevo (recentment traspasat)
- Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat (WILPF)
- Pare Joan Botam, caputxí
- Brigades Internacionals de Pau
- Arcadi Oliveres (que ens va deixar el proppasat 6 d'abril)
- L'organització Cauce Ciudadano, de Mèxic
- Collectif des familles de personnes disparues en Algérie

Ens fa il·lusió també poder atorgar el premi en la setmana del dia 21 de setembre, Dia Internacional de la Pau, per poder ressaltar que la seva lluita forma part del treball per un món més humà i pacífic.

Que aquest premi serveixi, també, per homenatjar totes les persones, associacions i col·lectius que treballen arreu del món per la defensa dels drets de tothom i a favor de la dignitat humana. Moltes gràcies

Xavier Masllorens
President de l'ICIP

Barcelona, 20 de setembre de 2021